

# *HET GEHEIM VAN HET GEBROKEN FLESJE.*



*Stemmenspel bij Marcus 14:1-11  
ds. Gerard Rinsma  
zondag 25 maart 2018  
(zesde zondag 40 dagen tijd)*

LEZINGEN

Schriftlezing: Marcus 14:1-11

Dominee:

Goh, nou ligt hier zomaar een leeg flesje op de grond;  
van wie zou dat kunnen zijn?

Iemand hier die het weet?

Even kijken: het is leeg: er zit geen druppel meer in.

Wat zou er in gezeten hebben?

*(laten ruiken)*

Ja, het ruikt wel lekker. Iets van parfum of olie.

Ik kan het niet helemaal thuisbrengen.

Misschien dat een van de grote mensen het weet.

*(grote mensen laten ruiken)*

Het lijkt wel een hele bijzondere olie te zijn geweest.  
die er in gezeten heeft.

Maar dan ben ik zo benieuwd hoe dat flesje hier komt.

Wie dat heeft meegenomen.

Wacht, ik zie wat op de grond. Even mijn vergrootglas halen.

Dat lijkt wel een druppel; wacht even. Even ruiken.

*(met vinger over de druppel)*

Dat ruikt precies zo als het flesje.

Kijken of er nog meer druppels liggen.

*(Voorovergebogen met vergrootglas richting zijdeur lopen)*

Ja, het spoor gaat hier naar toe. Naar deze deur.

Kijk er liggen zelfs druppels op de trap.

Doet deur open en daarna de buitendeur.

Oei, hier loopt het spoor dood.

Dat kunnen we wel vergeten.

Ze zijn vertrokken door de achterdeur.

Zonder speurhond beginnen we niets.

Maar misschien kunnen we vragen  
of er mensen zijn die iets bijzonders hebben gezien.

*(De kerk inlopen)*

Meneer, mevrouw, hebt u iets bijzonders gezien? Vanmorgen?  
Want we vonden hier een leeg flesje op de grond.  
En we denken dat iemand het heeft meegenomen.  
Maar het flesje is gebroken en de olie is eruit gelopen.

Getuige: Ja, ik heb gistermiddag een vrouw gezien,  
die bij Douglas precies zo'n flesje kocht.

Dominee: hoe weet u dat zo zeker?

Getuige: nou ik dacht nog: dat is wel een hele dure olie.  
Zou die mevrouw dat wel kunnen betalen.

Dominee: hoe zag ze er dan uit?

Getuige: ja, wat zal ik zeggen. Ze zag er oosters uit en had een  
hoofddoek om.

Dominee: op zich nog niet zo opvallend toch?

Getuige: nee, maar wat ze opviel was,  
dat ze zo verdrietig keek.  
Ze leek helemaal niet blij.  
En toen de verkoopster vroeg of ze het moest inpakken,  
toen schudde ze haar hoofd.

En daarna liep ze zonder iets te zeggen weg.

Simon van Bethanië:

Dan moet ze direct van de winkel naar mijn huis gelopen zijn.

Dominee: Wie bent u?

Simon van Bethanië. Vroeger heette ik Simon de melaatse.<sup>1</sup>

Maar nu ik genezen ben, kan ik iedereen weer uitnodigen.

Daarom gaf ik een groot feest

en ik had ook Jezus uitgenodigd,

want dankzij hem was ik weer beter.

En je weet hoe dat gaat:

dan komen er soms ook mensen binnen die je niet kent.

En toen zij aanbelde en vroeg of Jezus er ook was,

toen heb ik haar binnengelaten.

Dominee: En toen?

Simon: in plaats van mij te feliciteren liep ze direct door naar binnen.

Naar de plek waar Jezus zich bevond.

Dominee: Kende ze hem dan?

Simon: Blijkbaar. Want toen ze hem gevonden had,

tussen al die gasten, toen haalde ze een flesje tevoorschijn.

Dominee: Zo'n flesje?

---

<sup>1</sup> Er kwam iemand naar hem toe die aan huidvraat leed; hij smeekte hem om hulp en zei, terwijl hij op zijn knieën viel: 'Als u wilt, kunt u mij rein maken.' 41 Jezus kreeg medelijden, stak zijn hand uit, raakte hem aan en zei: 'Ik wil het, word rein.' 42 En meteen verdween zijn huidvraat en hij was rein.

Simon: Ja, precies.

*(neemt het flesje in handen en bekijkt het van alle kanten)*

Dominee: En toen?

Simon: Toen brak ze het flesje en goot de olie uit over zijn hoofd.

Dominee: Over zijn hoofd?

Simon: Ja, zoals vroeger bij onze koningen gebeurde. Die werden ook met olie gezalfd.

Dominee: Wacht even. *(Peinzend)* Zou ze, zou ze dat eigenlijk ook met die hoe heet die ook alweer

Simon: Jezus

dominee: Ja, Jezus bedoel ik, wilde ze hem met die olie misschien ook tot koning kronen?

Simon: nou, het was wel een hele dure olie, die ze gebruikte, want ik hoorde achter me mensen mopperen: 'Waar is deze verkwisting goed voor? Die olie had immers voor meer dan driehonderd denarie verkocht kunnen worden, en dat geld hadden we aan de armen kunnen geven.'

Dominee: ja, dat soort geluiden horen we hier ook regelmatig.

Simon: ja, maar toen met het Jezus te gortig.

Hij stond op en zei tegen mijn gasten:

Laat haar met rust en val haar niet lastig.

Dominee: Een echte heer lijkt me.

Simon: meer dan dat. Want hij leek heel erg kwaad.

Dominee: wat zei hij?

Simon: hij zei: Stelletje kaffers, als je zo met de armen begaan bent, waarom geef je zelf dan niet meer.

Maar deze vrouw heeft iets goeds voor mij gedaan.

Want de armen zijn altijd bij jullie,  
en jullie kunnen weldaden aan hen bewijzen wanneer je maar wilt, maar ik zal niet altijd bij jullie zijn.

Wat ze kon, heeft ze gedaan:

ze heeft mijn lichaam nu al met olie gebalsemd,  
met het oog op mijn begrafenis.

Dominee: Begrafenis?

Simon: Ja, dat zei hij.

Dominee: en die vrouw?

Ben je er nog achter gekomen wie het was.

Simon: Nou, dat is zo jammer: ik had haar graag willen spreken,  
maar ze was verdwenen voordat ik er erg in had.

Dominee: Wat had je haar willen vragen?

Simon: Waarom ze Jezus met die kostbare olie overgoot?  
Had hij haar misschien net zoals mij beter gemaakt.

Dominee: Ze heeft in elk geval heel veel van hem gehouden.